

ῥίφαντες ἐν δίκῳ κατανύξῳς ἀληθοῦς ἐπὶ τοῦ τάφου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ ἀγωνιστοῦ, περιβλέψωμεν ἤδη κύκλῳ, μὴ ἐντύχωμεν καὶ εἰς χαρμόσυνόν τι.

Ἐν τῶν σημαντικωτέρων συμβάντων τοῦ μηνὸς ἤτο ἡ πολὺκροτος δίκη τοῦ Καίτη. Τῆς Σύρου, τῆς καλῆς καὶ εὐδαίμονος Σύρου τὴν μονοτονίαν διέλυσεν ἡ δίκη αὕτη καὶ ἐν γένει τὸ αὐτόθι συνδριάζον κακουργοδικεῖον. Προσεκλήθησαν μάρτυρες καὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἄν δὲ πᾶς ὁ ἐντεῦθεν μεταβάινων εἶναι μέγα τι διὰ τοὺς ἀγαθοὺς Ἑρμοπολίτας, τοὺς διψῶντας τὴν ἀττικὴν παρουσίαν, πολλῶ δὴ μάλλον εἶναι συμβάν, ἡ ἀφιξὶς περισπουδάστων καὶ εἰς αὐτάς τὰς Ἀθήνας ἀτόμων. Οἱ παρὰ τῷ κακουργοδικεῖῳ λριπὸν μάρτυρες ἐρωτάσθησαν ἐν Σύρῳ, καὶ ὁ μὲν Καίτης καὶ ἡ ἀντίχριστος διδασκαλία του μετὰ τῶν ὁπιδῶν του κατεδικάσθησαν, οἱ δὲ μεταβάιντες καὶ μεταβάσαι ἐπανήλθον, ἀφῆσαντες ἅμα καὶ ἐνεγκόντες ζωηράς ἐντυπώσεις.

Ἐν τούτοις ἡ ὥρα τῶν ὑμεναίων ἐπέστη. Αὐσυχῶς ὅμως, ἐκτός τινων ἀρραβάνων πρό τινος τελεσθέντων, ἄλλων δὲ διαλυθέντων, γάμον οὐδένα εἰσέτι ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν. Δὲν ἀπελπίζομεθα ὅμως. Ἰπάρχουσι τοσαῦται νεάνιδες πολυθέλητροι (καὶ μέγας ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν) ἀξιοῦσαι δικαίως, ὅπως νυμφίος τις ἔλθῃ καὶ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν λευκὸν καὶ μυρίπουν στέφανον τοῦ Ἱμεναίου, τοσαῦτοι δὲ ἡῖθσοι καὶ παρηθηκότες μνηστῆρες ἔτοιμοι νὰ ὀρέξωσι τὴν ἀνδρικήν χειρὰ των καὶ πλάσσωσιν εἰς τὰς νέας ταύτας αἰῶνα χαρὰς καὶ εὐδαιμονίας, ὥστε δὲν φοβοῦμεθα νὰ μείνωσι στεῖρα τὰ προσεγῇ ἡμῶν ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ γαμηλίων ὥδων καὶ εἰδήσεων.

Εὐελπιζόμεθα δὲ εἰς τοῦτο καὶ καθόσον εἰλέπομεν σχολαζούσας τὰς ψυχὰς ὄλων τῶν νεανίδων μας, σχολαζούσας καὶ ἀνεράστους, φεῦ! οὐδεὶς δὲ δευτέρως ἐχθρὸς τοῦ Ἱμεναίου παρὰ τὸν ἔρωτα. Ὁ Θεόφραστος ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶν ἔρως; ἐσφαλμένως ἀπεκρίνατο, Πάθος ψυχῆς σχολαζούσης· ἐπευρήμησε τὸν λόγον ὁ σοφιστὴς Λιθάνιος, ἀλλ' ἡ καρδία αὐτοῦ βεβαίως θά ἤτο ξηρὰ ὥς οἱ ρητορικοὶ λόγοι του. Δὲν σχολάζει ἡ ψυχὴ, ὅταν ἡ ἀφειμένη τῶν φροντῖδων, ὥς λέγεις σὺ, Λιθάνιε, ἀλλὰ σχολάζει, καθ' ἡμᾶς, καὶ μένει αὐχημρὰ, ἄχαρις, κενὴ ὅταν τοῖς ἐρωτικοῖς πάθεσιν οὐ κατέχεται.

Διέφυσσε λοιπὸν πνευματωδέστατα τὸ ἀπόρθηγμα τοῦ φιλοσόφου Ἑλλήνος καὶ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ἐξ Ἀντιοχείας σοφιστοῦ ὥραία τις Ἑλληνίς, τὴν ὁποῖαν ἐρωτήσαντες, διατὶ δὲν ἀγαπᾷ;

— Διότι θέλω νὰ ὑπανδρευθῶ, ἀπήντησεν.

Καὶ πραγματικῶς, ἡ θελκτικὴ νέα, λέγεται, ὅτι μετ' οὐ πολὺ λαμβάνει νυμφίον τῆς ἄνδρα τινά... τοῦ ἀγῶνος.

ΓΟΡΓΙΑΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΤΑ.

Περὶ Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ.

Βραδύτερον πάλιν, προπαρascευάζων τὸ βιβλίον μου τοῦ Ἰωσήφ Βαλσάμου, καὶ ἔχων συμφέρον νὰ ἐμβαθύνω εἰς τὸ ἀπὸ τοσούτου ἤδη χρόνου διαφιλονεικούμενον ζήτημα περὶ τῆς ἰσχύος ἢ μὴ τοῦ μαγνητισμοῦ, ἀπεφάσισα νὰ κάμω αὐτοπροσώπως διαφόρους δοκιμὰς, οὐδαμῶς ἐμπιστευόμενος εἰς ἐκείνας τὰς ὁποίας ἤθελεν ἐκτελέσει, ἔστω καὶ ἐνώπιόν μου, ξένος τις ἔχων συμφέρον νὰ συνιστᾷ τὸν μαγνητισμόν.

Ἐγὼνα λοιπὸν μαγνητιστής. Ἰδοὺ δὲ τί παρστήρησα.

Ἦμην πεποικισμένος μὲ μεγάλῃν μαγνητιστικὴν δύναμιν, καὶ ἡ δύναμις αὕτη ἐρηπλοῦτο ἐπὶ τῶν δύο τρίτων τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ὑπέβαλλον εἰς αὐτήν.

Λεχθεῖτω δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι τὴν δύναμιν ταύτην πάντοτε ἐξήσκησα ἐπὶ νεανίδων καὶ γυναικῶν.

Ἦτο αὕτη, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ φαινόμενα τὰ φυσικά, ἀναμφισβήτητος.

Τὸν, ἅπαξ ὑποστᾶσα τὸν μαγνητικὸν ὕπνον, εἶναι αἰχμάλωτος τοῦ ἀποκοιμίσαντος αὐτὴν ἀνδρὸς, καὶ μετὰ τὴν ἐγερσιν αὐτῆς.

Κατὰ θέλησιν τοῦ μαγνητιστοῦ ἡ ἐνθυμεῖται ὅσα ἂν ἴδῃ καθ' ὕπνου, ἢ τὰ λησμονεῖ ἐντελῶς.

Ἦμπορεῖς νὰ τὴν κάμῃς νὰ πράξῃ φόνον μετὰ ξὺ ὑπνώττουςα, καὶ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ ὅτι ἀγνοεῖ τὸ ἐγκλημα εἰς ὃ περιέπεσε, νὰ τὴν ἀφήσῃς νὰ τὸ ἀγνοῇ διὰ παντός.

Ἦμπορεῖς νὰ τὴν κάμῃς νὰ δοκιμάσῃ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον πόνον εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἐγγίξῃς εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ, τῇ ἄκρῳ βακτηρίᾳ, ἢ τῇ ἄκρῳ βελόνῃ σιδηρᾷ.

Ἦμπορεῖς νὰ τὴν κάμῃς νὰ δοκιμάσῃ θερμότητα μὲ πᾶγον, ψυχρὸς μὲ πῦρ· νὰ τὴν μεθύσῃς μὲ ποτῆριον ὕδατος, ἢ ἂν θέλῃς καὶ μὲ ποτῆριον κενόν.

Ἦμπορεῖς ν' ἀποναρρώσῃς τὸν βραχίονά της, τὴν κνήμην της, τὸ σῶμα της ὅλον, νὰ τὸ κάμῃς στερεὸν καὶ σκληρὸν ὥς μοσχλὸν σιδηροῦν, ἢ ἀπαλὸν καὶ μαλακὸν ὥς ὕψασμα μετὰξινον.

Ἦμπορεῖς νὰ τὴν καταστήσῃς ἀνάισθητον εἰς τὸ νύγμα βελόνῃς ἢ σπιγίλου, εἰς τὰς ὁδύνας καυτηριάσεως χειρουργικῆς.

Κατ' ἐμὲ, πάντα ταῦτα δὲν ἐξέρχονται τοῦ κράτους τῶν φυσικῶν φαινομένων.

Δύνασαι μάλιστα νὰ ὠθήσῃς τὴν διάνοιαν μέχρι βαθμοῦ τινος οἰστρηλατήσεως, ἥτις νὰ καθιστᾷ παικτὴν πνεῦμα κοινὸν, νὰ δώσῃ εἰς παιδίον δω-

δεκαετές τὰς ιδέας, τὸ αἶσθημα καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐκφράσαι αὐτά, ἀτόμου εικοσαετοῦς ἢ πέντε καὶ εικοσαετοῦς.

Ἐν ἔτει 1848, ἐταξείδευα εἰς Βουργωνίαν· εἰς τὸ αὐτὸ ὄχημα, ἐν ᾧ ἡ θυγάτηρ μου καὶ ἐγὼ, εὐρίσκετο γυνὴ τις ἄγούσα τὸ τριακοστὸν ἢ τριακοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς· μόλις εἵχαμε, ἀνταλλάξει λόγους τινὰς μεταξὺ μας· ἦτον ἡ ἐνδεκάτη τῆς νυκτός, καὶ μεταξὺ ἄλλων μ' εἶχεν εἰπεῖ ὅτι δὲν ἐκοιμᾶτο εἰς ὄχημα ποτέ.

Μετὰ δέκα λεπτά, οὐ μόνον ἐκοιμᾶτο, ἀλλ' ἐκοιμᾶτο ἀκόμη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου μου ἐχούσα ἐστηριγμένην.

Τὴν ἀφύπνισα, καὶ εἰς διπλὴν περιέπεσε ἐκπληξιν· τὸ μὲν διότι ἐκοιμήθη, τὸ δὲ διότι ἄπαξ τυχοῦσα νὰ κοιμηθῇ, ἐξελέξατο τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρίσκετο.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός ἀνενέωσα δις ἢ τρίς τὴν δοκιμὴν, καὶ πάντοτε ἐπέτυχε, χωρὶς καὶ νὰ λάβω χρεῖαν νὰ ἐγγίσω τὴν γείτονά μου· ἡ θέλησίς μου ἤρκει καὶ μόνη.

Εἰς σταθμόν τινα παραμείναντος τοῦ ὀχήματος καὶ τῶν ἵππων ἀλλασσομένων, τὴν ἀφύπνισα αἰφνιδίως, ἐρωτήσας αὐτὴν τί ὥρα ἦτο· ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἠθέλησε νὰ ἐκβάλῃ τὸ ὥρολόγιόν τῆς.

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη, τῇ εἶπον, εἰπέ μου τί ὥραν δεικνύει τὸ ὥρολόγιόν σου καὶ χωρὶς νὰ τὸ παρατηρήσης;

— Τρεῖς παρὰ τρία λεπτά, ἀπεκρίθη ἐκείνη ἀμέσως.

Ἐκαλέσαμεν τὸν ταχυδρόμον, καὶ εἰς τὴν λάμψιν τοῦ φανοῦ του, ἐπιστοποιήθημεν ὅτι ἦσαν σωσταὶ τρεῖς ὥραι παρὰ τρία λεπτά.

Αὗται ἦσαν σχεδὸν αἱ μόναι δοκιμαὶ τὰς ὁποίας ἔκαμα ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τούτου· ἔφερον δὲ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἀνέφερα, καὶ τὰ ὁποῖα ἐξαίρουμένης τῆς μαντεύσεως τῆς ὥρας, πάντα ἐπίσης ὑπάρχοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν φυσικῶν φαινομένων.

Εἰς Ζοανιῶ, εὐρέθην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εἰσαγγελέως, τὸν ὁποῖον μετέβαινον νὰ ἐπισκεφθῶ ἐπισήμως, καὶ ἐβλεπα τότε κατὰ πρῶτον. Τότε εἶχον δημοσιεύσει τὸν *Balsamon*, καὶ ὡς ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὁ μαγνητισμὸς εἶχε γίνει τοῦ συρμοῦ. Σπάνιον ἦτο τότε νὰ ὑπάγω εἰς συναναστροφὴν τινα χωρὶς ν' ἀρχίσουν ὅλοι νὰ μ' ἐρωτοῦν περὶ τοῦ μεγάλου τούτου μυστηρίου· καὶ εἰς Ζοανιῶ λοιπὸν ἀπεκρίθην, ὡς εἶχον ἀποκριθῇ πάντοτε· « ἡ μαγνητικὴ δύναμις ὑπάρχει, ἀλλ' ὑπάρχει πράγματι μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπιστημονικῶς εὐρίσκεται εἰς ἣν κατάστασιν καὶ τὰ ἀερόστατα· αἱ σφαῖραι ὑφίστανται μὲν ἄλλὰ δὲν εὐρέθην εἰσεῖτι ὁ τρόπος τοῦ διευθύνειν αὐτάς. »

Πολλοὶ τῶν παρευρισκομένων καὶ πρὸ πάντων

αἱ γυναῖκες ἐξέφρασαν τὰς περὶ τῶν λόγων μου ἀμφιβολίας των. Ἠρώτησα μίαν τῶν κυριῶν τούτων, τὴν K. B. . . ἂν ἐπέτρεπε νὰ τὴν ἀποκοιμίσω· ἀλλ' αὕτη ἠρνήθη εἰς τρόπον ὅστις μ' ἔκαμε νὰ καταλάβω ὅτι δὲν ἤθελα τὴν δυσχεροῦσθαι πολὺ, ἂν παρέβαινον τὴν ἄρνησίν τῆς. Μολαταῦτα ὑπεκρίθην ὅτι ὑπάρχουν, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πέντε στιγμῶν, ἐγερθεὶς οἶονεὶ ὅπως παρατηρήσω εἰκονογραφίαν τινὰ ὅπισθεν τῆς ἑδρας τῆς κρεμασμένην, ἐκάλεσα εἰς βοήθειάν μου ὅλην τὴν μαγνητικὴν μου δύναμιν, καὶ μετ' ἐπιμονῆς τὴν διέταξα εἰς διάστημα πέντε στιγμῶν ν' ἀποκοιμηθῇ· μόλις παρήλθον πέντε στιγμαὶ πραγματικῶς, καὶ αὕτη ἐκοιμᾶτο.

Τότε δὲ ἤρχισεν ἐπὶ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἥτις μ' ἦτον ἐντελὲς ξένη, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἐν ἣ τότε κατὰ πρῶτον ἐπάτουν τὸν πόδα, καὶ εἰς ἣν οὐδέποτε πλεόν ἐπανῆλθον, σειρὰ πειραμάτων· εἰς ὑπερβολὴν περιέργων· ἡ K. B. ἐκοῦσα ἀκουτα, ὑπετάσσετο οὐ μόνον εἰς τὴν διαταγὴν μου ἐκφραζομένην διὰ ζωσῆς φωνῆς, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὴν σιωπηρὰν θέλησίν μου. Ἐξάλλα ἦσαν δι' αὐτὴν τὰ πάντα, τὸ πῦρ ἦτο πάγος, ὁ πάγος, πῦρ· παρεπονέθη ὅτι ὑπέφερε κεφαλαλγίαν τρομεράν· ἐπροσποιήθη ὅτι τῆς ἔδεσα τὸ μέτωπον μὲ μανδύηλιον, τὸ ὁποῖον τῆς εἶπα ὅτι περιεῖχε χιόνα· τοῦτο ἐπροξένησεν εἰς αὐτὴν αἶσθησιν ἡδυτάτην δρόσου, ἔπειτα μετὰ μίαν στιγμὴν ἤρχισεν ν' ἀπομάσῃ ἀπὸ τοῦ μέτωπόν τῆς τὸ ὕδωρ τὸ ὁποῖον διέρρεεν ἀπὸ τοῦ ὑποτιθεμένου κεφαλοδέσμου, καθ' ὅσον ἡ θερμότης τοῦ μετώπου τῆς ἀνέλυε τὴν φανταστικὴν ἐκείνην χιόνα· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, τοῦ ρινομάκτρου τῆς μὴ ἐπαρκούντος πλεόν ἐδανείσθη τὸ τῆς φίλης τῆς· τέλος τὸ ρινόμακτρον δεδέχθη προσόψιον, ἔπειτα, ἀλληλοδιαδόχως τῆς ἐσθῆτος καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδυμάτων τῆς διαθρόχων γενομένων, ἐζήτησε ν' ἀποσυρθῇ εἰς δωμάτιόν τι διὰ ν' ἀλλάξῃ. Τὴν ἄφησα νὰ αἰσθανθῇ μέχρι ρίγους τὸ ψῦχος τοῦτο τὸ ὑποθετικόν, καὶ ἔπειτα διέταξα αἶφνης τὰ ἐνδύματά τῆς νὰ στεγνώσῃσι, καὶ ἐστέγνωσαν.

Ὅλα δὲ ταῦτα ἐννοεῖται, ἐν τῇ φαντασίᾳ τῆς ὑπνοβάτιδος.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΛΕΨΙΣ.

Ὁ Λέανδρος (Πρωτότυπον). — Ἡ Γρατσιέλλα (συνέχεια) — Μαρέγγο καὶ Νοθάρα. — Περί γυναικῶν (συνέχεια) — Φιλολογία *Ἰανὸς Λάσκαρις* ὁ *Ῥυνδακινός*. — Βιογραφία· Φενιμὸρ Κοῦπερ. — Ἔργα καὶ Ἡμέραι. — Ποικίλα.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ. Ἡ Γρατσιέλλα. — Ἡ πλημμύρα. Φενιμὸρ Κοῦπερ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Ἰποκόμης τῆς Βραζελόννης.